

Verwerende partij: Heavyinstall OÜ

Prejudiciële vraag

Dient artikel 16 van richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen ⁽¹⁾, aldus te worden uitgelegd dat de rechterlijke instantie van de lidstaat die het verzoek om conservatoire maatregelen heeft ontvangen, bij de beslissing over dit verzoek op grond van het nationale recht (hetgeen voor de aangezochte rechter op grond van artikel 16, [lid 1], mogelijk is) gebonden is aan de opvatting van de rechterlijke instantie van het land van vestiging van de verzoeker wat betreft de noodzaak en de mogelijkheid van de conservatoire maatregelen, ingeval aan de rechter een document is overgelegd waarin deze opvatting is neergelegd (artikel 16, [lid 1,] tweede alinea, laatste zin, op grond waarvan in de aangezochte lidstaat geen erkenning, aanvulling of vervanging van dit document wordt verlangd)?

⁽¹⁾ PB 2010, L 84, blz 1

Hogere voorziening ingesteld op 13 juni 2019 door Deutsche Lufthansa AG tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer — uitgebreid) van 12 april 2019 in zaak T-492/15, Deutsche Lufthansa AG/Europese Commissie

(Zaak C-453/19 P)

(2019/C 263/39)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Deutsche Lufthansa AG (vertegenwoordiger: A Martin-Ehlers, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie, Land Rheinland-Pfalz, Ryanair DAC

Conclusies

- vaststellen dat het beroep ontvankelijk en gegrond was, voor zover verzoekster tegen maatregel nr. 12 (Betaling aan de kapitaalreserve van FFHG ⁽¹⁾) was opgekomen met het argument dat met deze maatregel exploitatiesteun aan FFHG wordt gefinancierd;
- voor het overige het arrest van het Gerecht van 12 april 2019 in zaak T-492/15 vernietigen;
- het in eerste aanleg geformuleerde verzoek toewijzen en het daaraan ten gronde liggende besluit SA 21121 van de Commissie van 1 oktober 2014 ⁽²⁾ (met uitzondering van maatregel nr. 12, voor zover deze maatregel voor de betaling van exploitatiesteun aan FFHG is gebruikt) nietig verklaren;

- subsidiair, de zaak voor afdoening terugverwijzen naar het Gerecht, en
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert ter ondersteuning van haar hogere voorziening in wezen de volgende middelen aan:

Individuele steunmaatregelen ten aanzien waarvan een onderzoeksprocedure is ingeleid:

- Rekwirante was reeds op grond van het arrest COFAZ ⁽³⁾ individueel geraakt en daarom bevoegd om beroep in te stellen. Dit is het geval omdat de Commissie wezenlijke feitelijke elementen en bijkomende voordelen buiten beschouwing heeft gelaten, ofschoon rekwirante de Commissie deze maatregelen had meegedeeld. Derhalve heeft de Commissie de procedurele rechten van rekwirante geschonden.
- Indien de zogenoemde Mory-rechtspraak ⁽⁴⁾ wordt toegepast, had subsidiair het eerste alternatief moeten worden toegepast. Wegens de schending van rekwirantes procedurele rechten kan niet worden gesteld dat de Commissie een behoorlijke onderzoeksprocedure heeft uitgevoerd. Ook in dit geval is rekwirante individueel geraakt en daarom bevoegd om beroep in te stellen.
- Subsidiair is het beroep ook ontvankelijk indien het tweede alternatief van de zogenoemde Mory-rechtspraak wordt toegepast, op grond waarvan rekwirante moet aantonen dat haar marktpositie door de steun merkbaar is aangetast. In dit geval is er namelijk sprake van een omkering van de bewijslast, of althans een versoepeling van de bewijslast ten gunste van rekwirante, aangezien de Commissie de bij haar bekende feiten op willekeurige wijze buiten beschouwing heeft gelaten. Enkel subsidiair wordt gesteld dat rekwirante een dergelijke merkbare aantasting ook heeft aangetoond. De andersluidende juridische beoordeling van het Gerecht wijkt af van de rechtspraak van het Hof en is gebaseerd op een verkeerde juridische beoordeling van de betrokken markt. In dit verband geeft het Gerecht een verdraaide en beperkte voorstelling van de feiten die door zowel rekwirante als de Commissie zijn aangedragen, verandert het de inhoud van het bestreden besluit en schendt het de regels inzake de bewijslast.

Steunregelingen:

- Volgens rekwirante was het beroep ook in het geval van de steunregelingen ontvankelijk op grond van het „Montessori”-arrest ⁽⁵⁾.

Individuele steun zonder onderzoeksprocedure:

- In het geval van de individuele steun zonder onderzoeksprocedure diende het beroep in ieder geval op grond van het eerste alternatief van de Mory-rechtspraak ontvankelijk te worden verklaard, aangezien de Commissie dienaangaande geen diepgaande onderzoeksprocedure heeft ingeleid.

⁽¹⁾ Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH.

⁽²⁾ Besluit (EU) 2016/789 betreffende de door Duitsland ten uitvoer gelegde staatssteun SA 21121 (C-29/08) (ex NN 54/07) met betrekking tot de financiering van luchthaven Frankfurt-Hahn en de financiële betrekkingen tussen de luchthaven en Ryanair (PB 2016, L 134, blz. 46).

⁽³⁾ Arrest van het Hof van 12 juli 1990, Société CdF Chimie azote et fertilisants SA en Société chimique de la Grande Paroisse (SCGP) SA/Commissie (C-169/84, ECLI:EU:C:1990:301).

⁽⁴⁾ Arrest van het Hof van 17 september 2015, Mory SA e.a./Europese Commissie (C-33/14 P, ECLI:EU:C:2015:609).

⁽⁵⁾ Arrest van het Hof van 6 november 2018, Scuola Elementare Maria Montessori Srl e.a. (C-622/16 P–C-624/16 P, ECLI:EU:C:2018:873).